

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਬਨਾਮ
ਐੱਮ/ਐੱਸ. ਨੈਸਲੇ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ.

5 ਮਈ, 2004

[ਰੂਮਾ ਪਾਲ ਅਤੇ ਪੀ. ਵੈਂਕਟਾਰਾਮਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948-Ss.2(ff), 4(ਬੀ), 6,10,11,13 (ਏ),

31- ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1949-ਨਿਯਮ 20 ਤੋਂ 25 ਅਤੇ 69:

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ- ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ- ਅਪੀਲ' ਤੇ ਕਿਹਾ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦਿਆਂ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ- ਰਾਜ ਕੋਲ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ- ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇ- ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ-ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ-ਚਰਚਾ ਦਾ ਖੇਤਰ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕ:

'ਡੀਲਰਾਂ' ਦਾ ਅਰਥ-ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁੱਧ ਦੀ ਖਰੀਦ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 1.4.1996 ਤੋਂ 4.6.1997 ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਇਹ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ

ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇੜੀਂਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ : 1.1. ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਕੁੱਝ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (2) ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ "ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹਟਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ, ਸਰਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਛੋਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਛੋਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੂਰਬ-ਅਨੁਸ਼ਾਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਿਵਸਥਿਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 1997 ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, (1952) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 42; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ ਇੰਡੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਿਮਟਿਡ, (1968) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 366; ਮੈਸਰਜ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1979) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 409; ਸੈਚੂਅਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਉਲਹਾਸਨਗਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ & , (1970) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 854; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਆਦਿ, (1985) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369 ਅਤੇ ਬਾਕੂਲ ਕਾਜੂ ਕੰਪਨੀ v.ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿਊਆਲਨ ਕਿਊ, (1986) 2 ਐਸ.ਐਸ.ਸੀ 365, ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਜੀਤ ਰਾਮ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਆਦਿ. ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ । , ਆਦਿ [1980] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 689; ਸੂਰਿਆ ਨਰਾਇਣ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, [1985] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 38; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ, [1990] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 161; ਦਿੱਲੀ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, [1998] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 383; ਸ਼ਰਮਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਨਾਮ ਏ. ਪੀ. ਸਰਕਾਰ [2002] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 188; ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲਮ ਟਿੱਬਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ, [2004] ਐਲ ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 139 ਅਤੇ ਆਈ. ਟੀ. ਸੀ. ਭਦਰਚਲਮ ਪੇਪਰਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਏ. ਪੀ., [1996] 6 ਐਸ. ਸੀ.ਸੀ. 634, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- 1) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, [1992] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 411, ਵਿਸ਼ੇਸ਼
 1.2 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ "ਮਈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। "ਅਬਾਲਿਸ" ਜਾਂ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (156 ਸੀ-ਡੀ)
- 3) ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਾ: 1998 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6449.
- 4) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18.5.98 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 1997 ਦੇ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 9974 ਵਿੱਚ
- 5) ਨਾਲ
- 6) 1998 ਦਾ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 5826,6451 ਅਤੇ 6450 ।
 ਪੀ. ਐਨ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਨਰੀਮਨ, ਅਨਿਲ ਬੀ.ਦੀਵਾਨ, ਬਿਮਲ ਰਾਏ ਜਾਡ, ਅਜੈ ਬੰਸਲ,

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨੀਤਾ ਪੰਡਿਤ, ਆਰ. ਐੱਮ. ਪਟਨਾਇਕ, ਆਰ. ਐੱਸ. ਸੂਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਨੂੰ ਭਟਨਾਗਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਰਮਾ, ਸੰਜੀਵ ਦਹੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਘਾਲੀ ਬਰਠਾਕੁਰ, ਰਾਜਨਾ ਨਰਾਇਣ, ਬੀ. ਕੇ. ਸੂਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਸਾਹਨੀ, ਐਚ. ਕੇ. ਪੁਰੀ, ਉੱਜਵਲ ਬੈਨਰਜੀ, ਐਸ.ਕੇ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਗੁਪਤਾ ਪੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੂਪਾ ਪਾਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ : ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ , ਉਹ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਦੁੱਧ ਸੈਂਡ ਖੇਤਰ" ਤੋਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਈ ਸੌ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਰਤੀਵਾਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭਾਵ 1.4.96 ਤੋਂ 4.6.97 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।

ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਉੱਤੇ 1996-1997 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਲਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

26 ਫਰਵਰੀ 1996 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ 1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਲਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਈ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1996-97 ਲਈ ਬਜਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ 6.93 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੀ ਕਮੀ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਸਹਿਕਾਰੀ

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ।"

ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਆਮਦ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਮਿਤੀ 26.04.1996 ਦਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਸੀ ਜੋ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ 26.2.1996 ਨੂੰ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲਕ ਡੇਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕ ਫੈਂਡ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਜਨਤਕ ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ 01.04.1996 ਦੁੱਧ ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਧਾਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁੱਧ ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਲਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੀਮੋ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 1996 ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ

(ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕੂਲਰ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

"ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੂਪ-ਅਗਰਬਤੀ, ਕੁਮਕੁਨ, ਕਿਰਪਾਨ, ਪੈਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਪੈਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਟੇਨਲੈਸ ਸਟੀਲ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਉੱਤੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ 4 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦਰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਪੁਰਜਿਆਂ ਤੇ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਉੱਤੇ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ 0.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਪਵਾਦ/ਕਟੌਤੀਆਂ 1.4.1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

- 9) 2. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
  3. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
  4. ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ "
- ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਈ 1996 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਤੱਖ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਫੀਲਡ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਜਾਂ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼" ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

27 ਜੂਨ 1996 ਨੂੰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ, ਆਬਕਾਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ" ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

18 ਜੁਲਾਈ 1996/124 ਜੁਲਾਈ 1996 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ 1996 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1996 ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਲ 1996-97 ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੈੱਸ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ/ਪੱਤਰਾਂ/ਸਰਕੂਲਰ ਕਾਰਨ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ 1.4.96 ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੇਗਾ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦੁੱਧ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਾਰ

ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਛੋਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਖਰਚੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1996-97 ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, 4 ਜੂਨ 1997 ਨੂੰ, ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਏਜੰਡੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਧ ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 3 ਜੁਲਾਈ 1977 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ 1996-1997 ਲਈ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ/ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 01.04.1996 ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 04.06.1997 ਤੋਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 01.04.1996 ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1949 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ "ਨਿਯਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਫ.ਐੱਫ.) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਸਤਾਂ (ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ (ਨਿਯਮ 69) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੈਂਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ। ਕੁੱਝ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਨਾਲ ਪੜੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (2) ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ " ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੀਲਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ/ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੀਲਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 20 ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 24 ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 25 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਸਾਰੇ ਰਿਟਰਨ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਅਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (2) ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹਟਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਟੀਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) *****

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰੇਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਸੈਕਸ਼ਨ 30-ਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ

ਵਰਗ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ .....".

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ (1952 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 42) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਉੱਥੇ, 1865 ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਮੁਫਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤਤਕਾਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 70 ਸਾਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਬੰਬਈ ਸਿਟੀ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1876 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 1865 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਮਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੌਂਪਣਾ ਇੱਕ ਵਾਸਤਵਿਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੱਜ ਦਾਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਜੱਜ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਨੇ ਦਾਸ, ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਦਾ ਸਫ਼ਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ

ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੱਜ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:

".....ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਪਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ..... ਕੀ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿਰਾਏ ਮੁਕਤ ਜਮੀਨ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਲਡਿੰਗ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ..... ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ"

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ, ਉਦੋਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਤੀਨਿਧਤਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਵੱਧ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮ/ਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮ/ਸ ਇੰਡੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਿਮਟਿਡ, [1968] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 366 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੰਨਾ 385 ਉੱਤੇ):

"ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਅਣਐਲਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ:

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ ਮੇਡੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1979] 2 ਐਸਸੀਸੀ 409 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ:

- (1) ਧਾਰਾ 4-ਏ ਤਹਿਤ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।
- (2) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ;
- (3) ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

- (I) ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (II) (2) ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੁਝ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਵਾਅਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ:

" ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਕੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ, ਸਰਕਾਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ (ਪੀ 442) .....ਇਕੁਅਟੀ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ, ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ।(ਪੀ 424) ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਜਰੂਰੀ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।(ਪੀ. 453)

(ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਫਿਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ:

- (I) ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।(ਪੀ. 443)
- (II) ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ

ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਪੀ.387-388)

ਬਾਕੀ ਫੈਸਲੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖੰਡ ਮਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਸੈਂਚੁਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ.ਉਲਹਾਸਨਗਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1970] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 854 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

" ਜੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੁਇਟੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।(ਪੀ. 859)

ਜੀਤ ਰਾਮ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਗੈਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਗੈਰਾ [1980] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 689 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨੇਟ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਵਾਅਦਾ ਰੇਕੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"ਇਸਟੇਪਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।(ਪੀ. 699)

ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਕੇਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਏ ਸਨ।

ਜੀਤਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ. ਆਦਿ., [1985] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

"ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਇਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ, ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।" (ਪੀ. 387)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਤਹਿਤ ਸਿਗਰੇਟ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਕੋਰੋਗੇਟਿਡ ਫਾਈਬਰ ਬੋਰਡ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਗਰਟਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਰੋਗੇਟ ਫਾਈਬਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮਜ਼ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਗਰਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਬੋਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਕੋਰੋਗੇਟ ਫਾਈਬਰ ਬੋਰਡ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ 24 ਮਈ, 1976 ਤੋਂ 2 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ। (ਪੀ. 389)

(ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਐੱਮ. ਪੀ. ਖੰਡ ਮਿਲਾਂ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"..... ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਵਾਦੇ

ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਮਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਜੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਜੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਈ ਰੱਖਣਾ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ। (ਪੀਪੀ.387-388)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਜਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ? ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਕਿ ਕੀ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਬਾਕੂਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, *Quilon Q.*, [1986] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 365 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਰੇਕੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।, ਕਿ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਸਚਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਦੁੱਧ ਸੈਂਡ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ

ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਰਿਆ ਨਰਾਇਣ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, [1985] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 38 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੈਜੂਏਟ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਡੋ-ਅਫਗਾਨ ਐਜਨਸੀ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਸੈਂਚੁਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਲਹਾਸਨਗਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਮੇਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ .ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ (ਉੱਪਰ), ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਾਅਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ 1952 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਵੇਖੋ: ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼, [1990] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 161; ਦਿੱਲੀ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਦਾ, [1998] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 383; ਸ਼ਰਮਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਨਾਮ ਏ. ਪੀ. ਦੀ ਸਰਕਾਰ, [2002] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 188; ਸਟੇਟ ਆਫ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲਮ ਟਿੱਬਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ, [2004] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 139]

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਸਿੰਕਾ ਟਰੇਡਿੰਗ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, [1995] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 274, ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਵਰਗੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਛੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੇਧੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਬੀਜ ਛੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਛੇਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਮੀਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਇਕੁਇਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਛੇਟ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਤਫਾਕਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬੋਝ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

[ਸ਼੍ਰੀਜੀ ਸੇਲਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, [1997] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 398 ਵੀ ਦੇਖੋ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼, [1998] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 572। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, [1992] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 411 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕੂ ਦੇ ਤੌਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ" ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੀਤਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗੌਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਟੀ. ਸੀ. ਭਦਰਚਲਮ ਪੇਪਰਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਏ. ਪੀ., [1996] 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 634. ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

"ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ

ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦਾ/ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਰੋਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਬੇਸ਼ਕ, ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 162) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਦਲਬਦਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਾਅਦਾ/ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੱਖ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। "

(ਪੀ.657-658)

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਜੱਜ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ "ਦੁਰਘਟਨਾ" ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਵੈਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਂਚੁਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਇਕੁਅਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੈਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕੂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ 1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਬੇਸ਼ਕ, ਸਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਅਦਾ ਰੋਕੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।" ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਤੀਲਾਲ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ, ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ ਭਦਰਚਲਮ, ਪੇਪਰ ਬੋਰਡ, ਬਨਾਮ ਮੰਡਲ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਉਲਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਗੈਡਫਰੇ ਫਿਲਿਪਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ

ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਐੱਫ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਛੋਟ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਛੋਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚਾ ਲਾਭ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1996 ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 1997 ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਈ. ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਟੈਲੀਕਾਮ ਬਨਾਮ ਏ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1997] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ.

767; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਾਥ ਮਹਿਰੇਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 289.

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਚਿੱਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਰੋਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਈ. ਐੱਸ. ਕੇ. ਐੱਸ.

ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਮੇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

